

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.73/2017/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. január 19. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette és más bűncselekmény miatt **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2017. március 02. napján kihirdetett Kb.II.48/2016/9. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést 240 (kettőszáz-negyven) napi tétel, napi tételenként 1.000,- (egyezer) forint pénzbüntetésre enyhíti.

A vádlott részére a 240.000,- (kettőszáz-negyvenezer) forint pénzbüntetés megfizetésére 24 (huszonnégy) havi részletfizetést engedélyez. Ha a vádlott a pénzbüntetést nem fizeti meg, illetve egy havi részlet megfizetését elmulasztja, a pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben egy napi tétel összegének a helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Indokolás:

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2017. március 02. napján kihirdetett Kb.II.48/2016/9. számú ítéletével **vádlottat** bűnösnek mondta ki hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntetében (Btk. 301. § (1) bekezdés) és testi sértés büntetében (Btk. 164. § (1) és (3) bekezdés), ezért halmazati büntetésül 312 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000 forintban állapította meg. A pénzbüntetés megfizetésére 24 havi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése, illetve egy havi részlet megfizetésének elmulasztása esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész három napi gondolkodási időt tartott fenn jogorvoslati nyilatkozatának bejelentésére, majd az ítéletet tudomásul vette. A vádlott és a védő ugyancsak három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül a védő fellebbezést jelentett be a vádlott bűncselekmény hiányában történő felmentése érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.603/2017/1. számú átiratában a felmentés érdekében bejelentett fellebbezést megalapozatlannak tartotta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, mérlegelési jogkörében állapította meg a tényállást,

amely felülbírálatra alkalmas. Rámutatott, hogy az eljáró katonai tanács az indokolási kötelezettségének is kellő terjedelemben eleget tett. Így a mérlegelésen alapuló, megalapozott tényállás megváltoztatására nincs törvényes ok, ezért a tényállást a felmentés érdekében támadó védelmi fellebbezés, figyelemmel a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalmára, nem vezethet eredményre. Utalt arra is, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás alapján helyesen minősítette a vádlott hivatali és testi épség elleni bűncselekményét, ezért a jogi minősítéssel kapcsolatban is osztotta a katonai tanács álláspontját. Kifejtette azt is, hogy a bíróság a büntetéskiszabás során helyesen értékelte az enyhítő és súlyosító körülményeket, és nem tévedett, amikor a vádlottat pénzbüntetésre ítélte. Ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az ítéletet hagyja helyben.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő perbeszédében a bejelentett fellebbezést fenntartotta. Kifejtette, hogy az elsőfokú ítélet a Be. 351. § (2) bekezdés d./ pontja alapján megalapozatlan, mert az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett. Álláspontját azzal indokolta, hogy nem a vádlott által kifejtett eltúlzott erő nagyságától emelkedett el a sértett a talajtól, hanem a sértett mozgási energiája miatt, és tévedett az elsőfokú bíróság abban is, amikor a padlózat összetételéből vont le következtetést a vádlott bűnösségére, hiszen intézkedés közben nem elvárható, hogy a vádlott tudattartalma kiterjedjen arra is, hogy miből van a padlózat. Rámutatott arra is, hogy mind az intézet parancsnoka, mind a bv. ügyész, mind pedig a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága kivizsgálta az eseményt, és a vádlott intézkedését jogszerűnek és szakszerűnek minősítette. Ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a vádlottat bűncselekmény hiányában mentse fel.

A vádlott az utolsó szó jogán nem érezte magát bűnösnek, mert nem volt bántalmazási szándéka. Sajnálkozását fejezte ki amiatt, hogy a sértett megsérült. Egyebekben csatlakozott a védőjéhez.

A védő által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács perrendszerűen járt el.

Az elsőfokú bíróság a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a releváns bizonyítékokat megvizsgálta. A vádlott nem tett vallomást a tárgyaláson, csatolt írásbeli vallomását az elsőfokú katonai tanács felolvasással tette a bizonyítás részévé. A vádlott által előterjesztett védekezés ellenőrzésére az elsőfokú bíróság kihallgatta a releváns tanúkat, köztük **tanú1** sértettet, **tanú2-t** és **tanú3-t**, ismertette a beszerzett orvosszakértői véleményt és a releváns okirati bizonyítékokat, valamint megtekintette az esetet rögzítő kamera felvételeket és az ott látottakat jegyzőkönyvbe rögzítette. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott bűnösséget tagadó védekezésével szemben a tényállásban írtakat - különösen - a kamerafelvételekre alapítva állapította meg. Ítéletében megindokolta, hogy a vádlott védekezésével szemben miért jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott túllépte az intézkedés eredményességéhez szükséges mértéket. Az igazságügyi szakértői véleményben is foglaltakra figyelemmel az elsőfokú katonai tanács mérlegeléssel marasztaló ítéleti tényállást rögzített ítélete 2. oldal utolsó kettő és 3. oldal első bekezdésében. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács a logika szabályai szerint értékelte a bizonyítékokat és indokolási kötelezettségének is eleget tett ítélete 3. oldalának 2. bekezdésétől 4. oldal 3. bekezdéséig.

A másodfokú bíróság a nyilvános ülésen a vádlott által előadottakra figyelemmel az ítélet személyi részét tartja szükségesnek kiegészíteni azzal, hogy a vádlott 73.000 forint/hó hiteltörlesztést fizet. E

kiegészítéssel az elsőfokú bíróság ítélete mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

A másodfokú bíróság a vádlott felmentése érdekében előterjesztett védői fellebbezést nem tartotta megalapozottnak.

Az elsőfokú bíróság az általa okszerűen mérlegelt bizonyítékok alapján megalapozott tényállást állapított meg. A másodfokú eljárásban a vádlott és védője új bizonyítékokra, illetve új tényre nem hivatkozott, nem merült fel továbbá olyan körülmény, amely miatt a másodfokú bíróság további bizonyítási eljárás lefolytatását tartotta volna szükségesnek. A Be. 351. § (1) és a Be. 352. § (3) bekezdésében meghatározott bizonyítékok felülmérlegelését tilalmazó rendelkezések alapján a másodfokú bíróság irányadónak tekintette az elsőfokú ítéletben megállapított tényállást. Ezért a bizonyítékok újraértékelése útján eltérő tényállás megállapítására és ezen keresztül a vádlott felmentésére irányuló védői fellebbezés eredményre nem vezethetett.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és helyesen minősítette cselekményeit is. Ítélete 4. oldalának közepétől az 5. oldal végéig részletesen fejtette ki jogi értékelő tevékenységét, amellyel a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetért. Helyesen foglalt állást, amikor megállapította, hogy a vádlott a történeti tényállásban írt azon magatartásával, hogy az általa alkalmazott testi kényszer szükséges és indokolt mértékét túllépve a fiatalkorú fogvatartottnak 8 napon túl gyógyuló súlyos testi sérülést okozott, megvalósította mind a testi épség elleni, mind a hivatali bűncselekmény törvényi tényállási elemeit.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács alapvetően helyesen értékelte a bűnösségi körülményeket. Enyhítő tényező azonban a sértetti közrehatás és a további időmúlás. Nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor a Btk.82.§ (3) bekezdésének felhívásával a vádlottal szemben pénzbüntetést szabott ki. A másodfokú bíróság a további enyhítő körülményekre figyelemmel azonban szükségesnek látta a napi tételek számának enyhítését, ezért az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést 240 (kettőszáz-negyven) napi tétel, napi tételenként 1.000,- (egyezer) forint pénzbüntetésre enyhítette. A Btk. 51. §-a alapján rendelkezett a kiszabott pénzbüntetés, illetve egy havi részlet meg nem fizetése esetén a pénzbüntetés, illetve annak meg nem fizetett része szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a pénzbüntetés kiszabása katonai mellékbüntetés nélkül is elégséges a büntetési célok eléréséhez. E tekintetben a másodfokú bíróság osztotta a katonai tanács álláspontját.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat - helyes indokainál fogva - a másodfokú bíróság helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372.§ (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2018. január 19.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Szabó Éva hb. alezredes s.k. előadó bíró, Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k. bíró

Az elsőfokú bíróság ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2018. január 19.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke